

Sygeplejevidenskab.dk

Knudsen LR, Ndosi M, Hauge EM, Lomborg K, Dreyer L, Aaboe S, Kjær M, Sørensen L, Volsmann L, Christensen H, de Thurah A. Effectiveness of a novel digital patient education programme to support self-management of early rheumatoid arthritis: a randomised controlled trial. *Rheumatology (Oxford)*. 2024 Sep 1;63(9):2547-2556. doi: 10.1093/rheumatology/keae177

Effekten af digital patientundervisning til at understøtte mestring hos patienter, som er ny diagnosticerede med reumatoid artrit – et randomiseret kontrolleret studie.

Introduktion

Patientundervisning er essentielt i behandlingen af reumatoid artrit (RA) pga. sygdommens kroniske forløb og oftest vedvarende medicinske behandling. Dette kræver forståelse for sygdom, forløb og behandling samt evnen til at håndtere de fysiske og psykosociale konsekvenser af at leve med en kronisk sygdom. Digital patientundervisning har vist sig effektiv til at støtte mestring af kronisk sygdom, herunder inflammatorisk gigtsygdom, men viden mangler om effekten for ny diagnosticerede RA-patienter. Formålet var derfor at evaluere et digitalt undervisningsprogramms effekt på håndtering af RA hos ny diagnosticerede.

Metode

Randomiseret kontrolleret studie på fem reumatologiske afdelinger i Danmark. Deltagerne blev tilfældigt fordelt i to grupper: hjemmebaseret digital patientundervisning eller fysisk individuel patientundervisning ved en sygeplejerske på hospitalet med follow-up periode på 12 måneder.

Resultater

180 patienter blev inkluderet, og data fra 175 blev analyseret. Median alderen var 59 år, og 61% var kvinder, svarende til den generelle RA population. Der var en signifikant forskel i self-efficacy (primært outcome) til fordel for interventionsgruppen (-4.34, 95% CI -8.17, -0.51; p=0.026). Begge grupper viste mindre forbedringer i viden om RA, sundhedskompetencer samt livskvalitet, men der var ingen signifikante forskelle imellem dem. Interventionsgruppen havde færre kontakter med de reumatologiske afdelinger, både telefonisk og fysisk.

Diskussion

Selvom der var en signifikant forskel mellem grupperne i self-efficacy, er det usikkert, om forskellen er klinisk betydningsfuld. Samtidig var der kun mindre ændringer i alle outcomes i begge grupper, hvilket kan skyldes selektionsbias. Det ser således ud til, at der primært er inkluderet patienter med stærke kompetencer, hvilket afspejles ved høje baseline scores på self-efficacy, viden og sundhedskompetencer, som kan have gjort det sværere at vise ændringer.

Konklusion / Implikationer for praksis

Digital patientundervisning har potentiale til at støtte patienters håndtering af RA og optimere sundhedsressourcer, og kan integreres i praksis. Fremtidig forskning og implementering bør dog fokusere på at tilpasse interventionen til patienter med forskellige baggrunde og sundhedskompetencer.

Line Raunsbæk Knudsen, Klinisk Sygeplejespecialist, post doc. MKS, Ph.d.e-mail: linknuds@rm.dk

